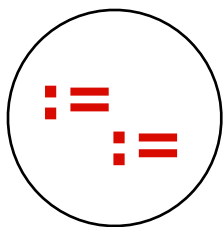

DUNGENESS

Peter Scheele

Inhoud

1	Inleiding
2	Huh, Dungeness?
3	Geologie
4	Natuur
4	4 Flora
5	5 Fauna
5	5 Organisaties
6	Mensen
6	6 Werk
7	7 Wonen
8	Vuurtorens
8	8 1..5
9	Kerncentrales
10	Infrastructuur
10	10 Wegen
10	10 Vliegveld
11	11 Spoorwegen
11	11 Smalspoor
12	12 Rails
12	Hartverwarmers
12	12 Pubs en B&B
12	12 Tuinen
14	14 Gebouwen
15	15 Rariteiten
18	18 Dungeness en media
19	Kaart van Dungeness
20	Toekomst

Tekst in **rood** zijn links binnen dit boek, tekst in **blauw** zijn externe links, daarvoor is contact nodig met internet.

Inleiding := (← link)

Ik heb Dungeness per ongeluk ontdekt. Maar toen ik het gevonden had, liet het me niet meer los.

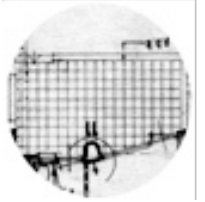
Ik was op zoek naar planten voor in de voortuin. Het moesten planten zijn die aan de waterkant staan. Al googelend kwam ik bij dit plaatje:

De combinatie van plant, grind en touw trof me onmiddellijk: zo moest het worden, samen met een vlonder van de straat naar de voordeur. En natuurlijk nog wat planten. En andere attributen die horen bij water. Maar wat voor planten eigenlijk? Al zoekend naar waterplanten en grind, kwam ik bij beschrijvingen van Derek Jarmans tuin in Dungeness. En ook bij Dungeness zelf.

En zo is het geworden. Met een vlonder, met grind en zeekool en met rechts een foto van 'Tina'. Op **bladzijde 18** is er nog een foto van haar.

Huh, Dungeness? 🤔🤔

2

Het ligt in het zuidoosten van Engeland, tussen Het Kanaal en de A269. Die loopt van Rye naar Folkestone. Ik ben er vaker langsgereden. Vlak land, veel riet, lage luchten, een enkel rieten dak, een weg, grasland. Het waren vooral de aanduiding 'Lydd airport', de kerncentrale en de weg naar de vakantiebestemming of naar huis waardoor ik er nooit afgeslagen ben. Het contrast is ook wel wat groot tussen dat lieflijke Kent, heuvelachtig, groen, tuinen, dorpjes, stadjes en dit vlakke gebied, desolaat, nat, winderig, armoedig. Maar ach, had ik het maar eerder gedaan...

De naam is afgeleid van Denge Marsh, een moeras met de naam Denge [denzj], het ligt er in de buurt. Volgens de volksetymologie is Denge vermoedelijk van het Franse woord *dangereux*. Er lag dus een gevaarlijk moeras. Denge kan ook betekenen 'valley district' van het oud-Engelse denu='valley' en gē='district'. Deze site vertelt flink wat geschiedenis: <https://romneymarshhistory.com/dungeness>

Nes of Nesse is een gebied dat in zee steekt, een landtong, een neus, een kaap, een schiereiland. Het stamt van het Germaanse nasja. Wij vinden het terug in plaatsnamen als Pernis, Scherpenisse en ook in Terneuzen. Voeg daar nog wat verbastering aan toe en dan wordt het Dungeness, hoewel het in 1812 nog Denge Ness heette. *Dangerous nose*. Want nu is het moeras misschien niet gevaarlijk meer, de kaap is dat wel. Voor de scheepvaart.

In reisgidsen vind je nauwelijks iets terug over Dungeness. Soms vermeldt men dat er twee kerncentrales zijn, twee vuurtorens, een vogelreservaat en dat zwemmen er gevaarlijk is. Een plaats om niet naar toe te gaan.

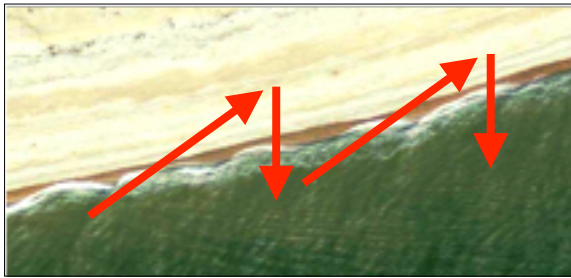

Disclaimer
We hebben het niet over Dungeness in Washington (wa), usa, Georgia (ga), usa of Punta Dungeness in Chili. We hebben het ook niet over de befaamde Dungeness crab, die komt uit Washington.

Bing heeft een mooie kaart:
<https://www.bing.com/maps?cp=50.965346-0.890236&lvl=13.0>

Geologie :=

Een kaap als deze ontstaat vaak daar waar de zeestroom – min of meer – evenwijdig loopt aan de kustlijn. Men noemt dat een '*longshore drift*'. Door de stroming wordt het materiaal waaruit de kust bestaat zigzagsgewijs verplaatst. De golf stuwt het schuin omhoog, de zwaartekracht laat het naar beneden rollen. Dat gaat door tot het een obstakel tegenkomt. Dat kan een riviermonding zijn of een plotselinge verandering van de richting van de kustlijn. Dan ontstaat daar een ophoping van materiaal.

[Cusate foreland - Wikipedia, the free encyclopedia.](#)

Het opgehoopte materiaal wordt tijdens zware stormen met extreem hoogwater en zware golfslag hoog opgestuwd en vormt dan banken die onder normale omstandigheden droogvallen. Gestolde golven. Geologen noemen dat een Holocene marien sediment. Dat alles kan met zand en ook met grind, al gaat dat langzamer en is er meer kracht voor nodig.

In het Engels wordt zo'n tandvormig uitstekend stuk land *cusate foreland* genoemd. Grind heet in het Engels *shingle* en een grindkust is een *shingle beach*.

Het grindpakket van Dungeness is het grootste van het Verenigd Koninkrijk en een van de grootste van de wereld. Het bestaat al enkele duizenden jaren, maar het heeft vooral in de elfde en twaalfde eeuw vorm gekregen door hevige stormen en zware zeestromen.

In de achtste eeuw lag Lydd nog aan de kust. Er is een ongeveer vier kilometer grind bijgekomen in dertien eeuwen tijd. Dat is gemiddeld zo'n drie meter per jaar. De kaap steekt door die aangroei verder uit, maar is ook breder geworden, vooral in het oosten. Dat is terug te zien als ribbels in het landschap. Zo liggen er zeker vijfhonderd van zulke pakketten naast elkaar. Jaarringen. De dikte is in het algemeen zes tot acht meter.

Langs de hele zuidkust gemeten is de kaap veertien kilometer lang en langs de oostkust acht. Het is ongeveer 34 km² oppervlakte.

Het grind bestaat voor het grootste deel uit vuursteen dat afkomstig is van de krijtrotsen. Hier verschuift het per jaar zo'n zes meter. Het grind heeft afmetingen tussen de 2 en 200 mm.

De hoge delen van de banken bestaan uit kleiner grind en worden *fulls* genoemd. Omdat er een beetje water tussen het grind zit, is er wat vegetatie. De lage delen, de *lows*, met grotere kiezels, zijn vrijwel onbegroeid.

Aangezien de kaap een barrière vormt op de weg van de zeestroming, is er achter de kaap veel minder stroming. Daar wordt kleiner materiaal afgezet. En je kunt het zien richting St. Mary's Bay, daar is een zandkust.

Dit zijn de naakte feiten. Maar soms zijn er ook verhalen uit overlevering. Zoals die van het ontstaan van het eiland Wight.

Lang geleden leefde er in Sussex, niet zo ver van Brighton, in de South Downs, een vrouw in een afgelegen huisje. Op een dag kwam de duivel bij haar langs en droeg haar op om iedere avond een kaars voor het raam te zetten, zodat hij in het donker zijn weg naar huis terug kon vinden. De vrouw deed dat natuurlijk, want weigerde de duivel maar eens iets. Maar op een nacht vergat ze de kaars. De duivel verdwaalde en werd zo kwaad dat hij met beide handen in de grond graaide, een enorme hoeveelheid aarde nam en die ver wegwierp. Daar waar het neerkwam, ligt nu het eiland Wight. En daar waar hij gegraven heeft, ligt de Devil's Dyke, een vallei van honderd meter diep en zeven mijl lang. Het bewijs voor dit verhaal is dat de samenstelling van de grond op Wight hetzelfde is als die in Sussex en dat er dezelfde planten groeien.

Er liggen langs de zuidkust meer van zulke pakketten grind. Een andere bekende is die van Chesil Beach verder naar het westen.

De kustlijn is steil, vaak rond de 45°. Dat, en de vaak zeer sterke stroming maken de kust ongeschikt om te zwemmen.

Nu is er de afgelopen eeuwen veel grind weggehaald ten behoeve van de bouw. Er liggen verspreid verschillende afgravingen, de meeste daarvan zijn gevuld met water. Het is tegenwoordig absoluut verboden om het landschap zo te verstoren. Men wil zelfs niet meer dat men met auto's buiten de verharde wegen rijdt.

Dungeness is een vlak kustlandschap, vooral bestaande uit grind, afgewisseld met moerassen, meren en lagunes. Er is een microklimaat. Het regent er betrekkelijk weinig, de temperatuur ligt er in de winter wat hoger dan elders. De zon schijnt er fel, omdat de lichtgekleurde kiezel veel licht reflecteert en omdat er weinig schaduw is. Het wordt officieel beschouwd als woestijn; er is weinig water en weinig begroeiing. Er is veel wind, waardoor de begroeiing laag blijft.

Natuur 🌿

Op zo'n vers bed van grind groeit natuurlijk niet veel. Maar dan komen de eerste kolonisten die gehard genoeg zijn. Zeekool, bijvoorbeeld. Die pioniers hebben weinig nodig, maar hun resten vormen de voedingsbodem voor andere soorten.

Men heeft in het hele Verenigd Koninkrijk zo'n 1800 plantensoorten geteld. Zeshonderd daarvan vindt men in Dungeness, waaronder hele bijzondere.

Dat trekt natuurlijk tal van insecten aan, die trekken vogels aan en die weer kleine roofdieren. Het is een gebied van grote ecologische waarde.

Zelfs bij de kerncentrale. Het koelwater wordt net uit de kust geloosd. Men noemt die plek 'The Wash' of 'The Boil'. Niet dat het water heet is, het is warm genoeg voor rijk ontwikkeld zeeleven en een uitstekende plek voor vissers.

Flora

Het heeft, met die honderden soorten planten, niet veel zin daar een hele lijst van te laten zien. Die bestaat wel. Kijk maar bij The Dungeness Bird Observatory: <http://www.dungenessbirdobs.org.uk/> en daar bij Flora. Er staat dat men al sinds 1959 onderzoek doet en bij 'Further documents' is de hele lijst te downloaden. Op de kaart op blz. 19 kun je zien waar je het observatorium kunt bezoeken. Ik volsta hier met enkele van de veel voorkomende, maar toch bijzondere soorten.

Viper's Buglos
Echium vulgare
Blauw Slangenkruid

Rock Samphire
Crithmum maritimum
Zeevenkel

Yellow Horned Poppy
Glaucium flavum Gele
Hoornpapaver

Red Valerian
Centranthus ruber
Rode Valeriaan

Silver Ragwort
Senecio cineraria
Zilverkruiskruid

Sea Kale
Crambe maritima
Zeekool

Wie niet op zoek wil met flora en botaniseertrommeltje, kan de tuin van Derek Jarman opzoeken bij Prospect Cottage (zie de kaart op blz. 19 en Tuinen op blz. 12). Daar staan erg veel soorten bij elkaar. Maar let wel, hoewel er geen hek om de tuin staat, is die niet zomaar toegankelijk.

Kijk voor foto's op: [Derek Jarman Garden - Google Afbeeldingen](#)

Of probeer het boek Wild Flowers of Dungeness: A Photographic Guide te krijgen.

Fauna

Er kruipt, kronkelt, schuifelt, loopt en vliegt van alles. Op de site van The Dungeness Bird Observatory, kopjes *Vertebrates* en *Invertebrates*, is een lijstje met waarnemingen te zien van insecten, reptielen en amfibieën en zoogdieren. En er is, natuurlijk, een kopje *Ornithology* voor de vogelaars. Mocht men er willen overnachten, dan kan dat, maar neem eten, drinken en een slaapzak mee en £ 15,- voor het verblijf. Er is een keuken en er is plaats voor negen.

Organisaties

Aanvankelijk was het gebied eigendom van de familie Tufton. Die verkocht het aan Southern Railway en die verkocht het aan de Paine Family Trust, de vorige eigenaar. Sinds 2015 is het eigendom van EDF Energy, de eigenaar van kerncentrale B. Het gebied valt onder Dungeness Estate is privé-terrein.

Dit merkwaardige gebied wordt, hoe ruig en ruw het ook is, beschouwd als bijzonder kwetsbaar. Ontwikkelingen mogen hier niet ongecontroleerd plaatsvinden. Daarom zijn er verschillende organisaties die het trachten te beschermen. Op nationaal niveau zijn dat:

Folkestone and Hythe, het plaatselijke district in Kent: [Folkestone and Hythe](#)

Dungeness National Nature Reserve, Romney Marsh, Kent: [NNR](#), [Kent](#)

National Nature Reserve [NNR](#),

Site of Special Scientific Interest [SSSI](#),

Royal Society for the Protection of Birds [RSPB](#).

Op Europees niveau:

Special Protection Area [SPA](#),

Special Area of Conservation [SAC](#).

Eigenlijk wil iedereen dat het gebied blijft zoals het is. Het kost al handenvol werk om het afval van (hengel)visserij en dagjesmensen op te ruimen. Lydd airport heeft plannen om uit te breiden, men wil naar twee miljoen passagiers per jaar. Ook heeft de bouwwereld veel belangstelling voor al dat grind. Er is veel verzet.

Die zeekool is een bijzondere plant. Hij komt op Dungeness overvloedig voor. 's Winters zijn ze vrijwel onvindbaar. De eerste bladeren in het voorjaar zijn paars en lila van kleur. Als men deze eerste scheuten in het donker laat opgroeien, onder een emmer bijvoorbeeld, zijn ze eetbaar. Kort blancheren. Ze hebben iets van asperges en smaken prima bij vis. Na korte tijd worden ze blauwgroen: glauca. Ze voelen vet aan. Regendruppels blijven er als edelstenen op liggen of ze rollen langs de stengel naar de wortel. Die kan wel zes meter lang zijn. Aan het eind van het voorjaar bloeit zeekool met een kroon van witte bloemetjes met gele hartjes. Ze verspreiden een zoete honingachtige geur. De bloemen gaan over in trossen zaaddoosjes die later loslaten en door de wind voortgeblazen worden. Engelse *tumble weed*. Dan rotten de bladeren langzaam weg en is de plant weer vrijwel onzichtbaar, er ligt een kurkachtig stompje. Zeekool gaat soms wel vijftig jaar mee.

Mensen :=:=

Wat zijn dat nou voor mensen die in zo'n uithoek wonen? Vanaf de zestiende eeuw woonden er natuurlijk degenen die de vuurbakens en vuurtorens bedienden. En wat vissers. Eind negentiende eeuw werd het gebied ontsloten door een spoorweg en vestigde er zich wat spoorwegpersoneel. Van begin 20ste eeuw woonden er vier vissersfamilies: Tart, Robinson, Thomas en Oillers. Nu wonen er velen omdat ze er werken en enkelen omdat ze dat willen. Zij die er wonen, klagen dat het er altijd waait.

Er is een aardig filmpje (2:48 min.) uit 2007 over een bejaarde dame, Doreen Thomas, die vertelt hoe ze hier als jonge meid gekomen is, half jaren 50, als vrouw van een visser: [YouTube - Dungeness](#) en vooral [YouTube - Dungeness: A Way of Life HD](#) van 8:03 min. Doreen is in 2022 overleden.

En een informatieve website van Mike, een Nesser: [Dungeness](#).

Werk

Er wonen vissers, nu veel minder dan vroeger. Er staan verspreid nog verschillende oorspronkelijke visserswoningen. Van de vloot van twintig schepen, zijn er drie of vier over. En ze worden nog steeds aan land gebracht, niet meer met lieren, maar met tractoren.

De kust ligt bezaaid met oude schepen, lieren, rails, kabels van staal en kunststof, kettingen, containers, schuurtjes, kratten, vaten, emmers, netten, touw, teer, blokken hout, stootwillen, motorblokken, roestig ijzer, plastic, troep en zeekool.

Dan waren er vuurtorenwachters, boeters, mensen die in de teer zaten of in de rook, boeren, arbeiders van de spoorwegen, pubeigenaars, werknemers van Lydd airport of de kerncentrales, de grind- en steenindustrie, kunstenaars enzovoort.

Er is enige bedrijvigheid: de rokerij van Jim Moate, schuin tegenover Prospect Cottage, tweehonderd jaar oud. Jim is ermee gestopt, maar de rokerij wordt wel voortgezet. Hij vertelt z'n verhaal hier: [Up in Smoke](#)

Dave Bunnie, die over het strand loopt op zoek naar zandwormen, men gebruikt ze als aas bij het vissen: [YouTube - Dungeness](#).

En Dungeness is een plek waar veel migranten aan land komen die vertrokken zijn uit Frankrijk, vaak in gammele bootjes.

Er zijn ook jutters die aangespoelde spullen verzamelen. Die spullen worden in het Engels *flotsam and jetsam* genoemd. Dat klinkt aardig, maar er zit wel betekenis achter: *flotsam* zijn spullen die losgeraakt zijn van een schip, terwijl *jetsam* spullen zijn die opzettelijk overboord zijn gezet om ballast kwijt te raken. Dat onderscheid heeft gevolgen voor degene die het vindt: *flotsam* moet terug naar de eigenaar want die is het onvrijwillig kwijtgeraakt, terwijl men *jetsam* mag houden, tenslotte heeft de vorige eigenaar er vrijwillig afstand van gedaan.

Eigenlijk hoort het woord *lagan* er nog bij, waarmee spullen bedoeld worden die niet drijven (en aanspoelen), maar die op de bodem van de zee liggen.

Flotsam and jetsam is tegenwoordig synoniem aan *bits and pieces* en aan *odds and ends*.

En er is een trash metal-band uit Amerika naar genoemd: [Flotsam and Jetsam](#).

De vishandel van M&M Richardson, Battery Road (bij The Pilot Inn): [Dungeness, Dungeness fresh fish, shell fish & smoked fish locally caught for sale.](#)

The fifth quarter shop van Gina O' Neil, een new agewinkel.

Daar vlakbij ligt ook de reddingsboot van de reddingsbrigade, de RNLI: [Dungeness Lifeboat - RNLI.](#)

En de pubs, natuurlijk, maar daarover verderop meer.

En het toerisme. Er komen regelmatig treinen en touringcars vol dagjesmensen kijken en wandelen. En voor sportvisser is het een prima plek.

Er was veel werk voor de werknemers van de spoorwegen, omdat er verschillende lijnen liepen en lopen. Ook daarover verderop meer, onder Spoorwegen, smalspoor en rails.

Wonen

Veel mensen die er werken, wonen er ook. Maar het gebied staat steeds meer in de belangstelling en dat betekent dat er ook buitenstaanders komen wonen. Omdat ze het zo'n bijzonder gebied vinden en ook om aan het gedoe van alledag te ontsnappen. Zo waren er in de jaren dertig recreanten die wel een huisje aan zee wilden. Ze huurden grond (huur per drie maanden), kochten een oude wagon van de spoorwegmaatschappij en gebruikten die als vakantiewoning. De wagons zijn er nog wel, maar omdat ze vaak uitgebreid en dus ingebouwd zijn, herken je ze niet direct.

Dungeness bestaat nu uit zo'n 80 huizen, eenderde daarvan zijn vakantiewoningen. Omdat het gebied erg in de belangstelling staat, zijn de prijzen van de woningen wel extreem geworden.

Dit huis, je ziet er de wagon nog in terug, kostte ooit £ 10,-, en eind 2009, £ 225.000,- . Dat is zo'n € 250.000,- en ook een kwart miljoen. Het huis van de postbode, 'Ocean View', kostte in 1916 £ 175,-.

Men huurde de grond altijd voor een periode van drie maanden, maar sinds 1995 kan men huren voor 99 jaar. Dat geldt overigens alleen voor degenen die er nu wonen, er zijn geen mogelijkheden voor nieuwbouw.

De vissershuisen, niet de stenen gebouwen of de verbouwde wagons, kunnen uit elkaar worden gehaald; ze zijn in principe verplaatsbaar. Maar sinds de aanleg van de hoofdweg in 1938 ligt het grondplan wel vast. De nutsvoorzieningen (water, elektriciteit, telefoon) liggen er sinds 1946, er is geen riolering. De telefoon- en elektriciteitskabels zijn bovengronds. Er staan geen hekken of afrasteringen rond de huizen.

Er was een kerk, een betonnen gebouw dat in de oorlog dienst deed als schuilplaats bij lucht-aanvallen, 'The Buffalo Lodge'. Het gebouw is onlangs verkocht.

Er zijn een paar huizen die sterk in het oog springen: 'Prospect Cottage' van Derek Jarman, het 'Black Rubber House' en de Amoeba (alias El Ray) van architect Simon Conder. Ik kom er verderop op terug.

De inwoners spreken wel met elkaar, maar van sociale structuur is weinig sprake.

Vuurtorens ⚓

Toen de kaap steeds groter werd, werd die ook gevaarlijker voor de scheepvaart. Daarom zijn er in de loop van de tijd bakens en vuurtorens verzezen. Vijf in totaal, ze zijn genummerd. Ze vallen alle onder Trinity House, sinds 1514 een organisatie voor de veiligheid van zeelieden. [Trinity House | Dungeness Lighthouse.](#)

1

Een vuurtoren, rond 1615, op een tien meter hoge houten toren. Er werd bovenin een vuur van kolen gestookt.

2

Omdat de kaap groter werd, lag vuurtoren te ver van zee om nog nuttig te zijn. Er werd een stenen toren gebouwd in 1635, de Lamplough's Tower, 33 m hoog, ook met een vuur van kolen.

3

Samuel Wyatt's Tower 1792, 35 m hoog. Het licht kwam van argonlampen die met olie en petroleum gestookt werden. Vanaf 1862 ging men elektrische lampen en glazen prisma's gebruiken en later werd er een misthoorn aan toegevoegd. De toren zelf is er niet meer, maar de basis ervan nog wel. Het is een rond gebouw van twee verdiepingen waarin de woningen lagen van het bedienend personeel.

4

The High Light Tower, gebouwd in 1904, is 45 m hoog en het licht was zichtbaar tot 17 mijl, ongeveer 25 km. De frequentie was een flits per tien seconden. Van oorsprong was de toren zwart met een witte band in het midden, zodat men hem overdag kon

herkennen. Het zond iedere vijf minuten een radiosignaal zodat schepen hun positie konden bepalen.

[The Old Lighthouse, Dungeness.](#)

Er is een aardige film over de techniek in deze toren: [YouTube - British Pathe Archive: Lighthouse Story \(Dungeness, Kent\) 1958.](#)

5

Omdat het bereik door de kerncentrales werd belemmerd, is de huidige vuurtoren gebouwd in 1961. Hij is 43 m hoog, rank van vorm, met ingebouwde misthoorns. Reikwijdte 27 nautische mijl, 50 km. De frequentie is vijf flitsen per 30 seconden. De toren wordt zelf ook verlicht, om te voorkomen dat vogels zich dood vliegen.

Er liggen honderden wrakken rond Dungeness en de schipbreuken hebben duizenden levens geëist. Er wordt gezegd dat gedurende een zware winterstorm meer dan duizend zeelieden het leven lieten en dat er veel waardevolle lading verloren ging.

Zo is er de geschiedenis van de Northfleet die op 22 januari 1873 voor Dungeness voor anker moest wegens het slechte weer. Aan boord waren 379 opvarenden, vooral emigranten, op weg naar Tasmanië. Er vond 's nachts een aanvaring plaats met een stoomboot. De Northfleet zonk binnen een half uur en nam 293 mensen mee.

Ook ligt er de HMS Ghurka die zonk op 8 februari 1917 nadat hij een Duitse zeemijn had geraakt. Het werd een zeemansgraf voor 75 bemanningsleden. Het wrak wordt daarmee gezien als een oorlogskerkhof. Er zijn duikers die graag op zoek willen naar resten van het schip (*Jagan*) om die te verkopen. Ze zijn nu officieel gewaarschuwd het kerkhof te respecteren.

Kerncentrales ⚡

Er zijn er twee. Men heeft ze in Dungeness gebouwd omdat er weinig mensen wonen die zullen protesteren, het land weinig opbrengt – grind is geen consumptieartikel – en omdat men de elektriciteit niet ver hoeft te transporteren, Londen ligt dichtbij.

A

De eerste, Dungeness A, is gebouwd in 1965. Het is een Magnox [Magnox - Wikipedia](#) en hij is van de tweede generatie. Er zitten twee reactoren in die samen 438 mw produceerden. Men heeft hem per 1 januari 2007 gesloten. Het zal tot 2111 (ja, eenentwintighonderdelf) duren tot alles is opgeruimd en dat zal 1,2 miljard pond gaan kosten. Misschien kan het wat versneld worden en dan is het in 2030 klaar. Dungeness A is eigendom van Sellafield Ltd.

B

De tweede, Dungeness B, is gebouwd in 1987. Dat is een Advanced Gas Cooled Reactor (AGR) [Advanced gas-cooled reactor - Wikipedia](#), deze is ook van de tweede generatie en bevat ook twee reactoren. Samen produceren ze maximaal 1090 mw. Deze zal in 2018 gesloten worden. Dungeness B is eigendom van British Energy en dat is eigendom van een Frans bedrijf.

C en D

Dungeness C en eventueel D zullen nooit gebouwd worden. De Engelse regering besloot op 9 november 2009 dat de locatie niet langer in aanmerking komt. Het is duidelijk dat het grind waarop het gebouwd is, niet stabiel genoeg is. Ook de kustlijn vraagt teveel onderhoud. Men is dagelijks met bulldozers in de weer om het weggespoelde grind aan

te vullen. Per jaar 90.000 m³. Wat de gevolgen zijn als de zeespiegel door de klimaatverandering zal stijgen, is te ongewis. Men is bang dat bij extreem hoogwater de centrales onbereikbaar worden. Vooral de combinatie van springtij en zware storm wordt gevreesd. [Dungeness nuclear power station - Wikipedia, the free encyclopedia.](#)

De centrales worden 24/7 zwaar bewaakt door de politie omdat men bang is voor terroristische aanslagen.

Er zijn per uur miljoenen liters zeewater nodig voor de koeling en dat water gaat 12° warmer weer naar buiten. De zee in. Bij 'The Wash' of 'The Boil'.

Een van de inwoners beweert dat er vroeger alleen zeekool groeide op Dungeness. Er was geen sprake van de veelheid van planten van nu. Hij schrijft dat – onder meer – toe aan de hoge gebouwen van de centrales die de wind dusdanig breken dat in de luwte allerlei soorten extra kansen krijgen.

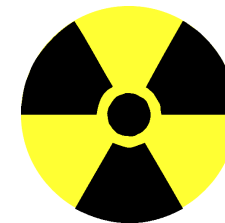
Het zijn niet alleen de gebouwen die van verre het beeld bepalen. De lange rij hoogspanningsmasten geleiden naast elektriciteit ook het oog. Denkend aan Dungeness zie ik rijen pylonen traag door oneindig laagland gaan... (Marshman)

! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! !

Toen de centrales er nog niet waren.
Toen de horizon nog heel ver weg lag, net zo ver als op zee.
Toen je nog onbekommerd kijken kon richting Rye en ook nog verder.
Toen de vlakheid van het land en al die grijze luchten je terneerdrukten.
Toen de wind nog ongenadig was en geen geseling zo wreed als die van een novemberstorm.
Toen de stilte wel eens oorverdovend was.
Toen er 's nachts geen ander licht scheen dan dat van de vuurtoren. Of de sterren.

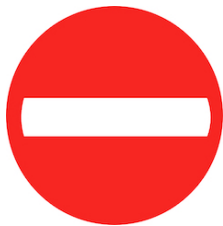
Toen je klein was in de grootsheid.
Toen pas voelde je je nietig.
En groot, omdat je boven alles uitstak.

Peter

9

Infrastructuur :-:=-

Dungeness is een weinig ontsloten gebied. Het is vlak, kaal en leeg. En toch ligt er van alles.

Wegen

Dat zijn er eigenlijk maar twee. De weg van Lydd heet Dungeness Road, die in 1938 is aangelegd. De andere is de kustweg in het oosten naar St Mary's Bay, de Coast Drive.

Vliegveld

Lydd Airport heet officieel London Ashford Airport en onder piloten is het LYX. Er liggen nog vijf andere vliegvelden rond Londen: Gatwick, Heathrow, London City Airport, Luton en Stansted.

De start- of landingsbaan ligt richting zuidzuidwest, de lengte is 1505 meter. Het is de thuishaven voor Lydd Air, dat een lijndienst onderhoudt op Le Touquet in Noord-Frankrijk en van City Jet met een lijndienst op Jersey. Verder is er een vliegclub, de Lydd Aero Club.

De plannen voor de toekomst zijn om dit vliegveld uit te breiden. Van 5000 passagiers in 2007 naar 300.000 tot 500.000 per jaar met mogelijk als einddoel misschien wel twee miljoen rond 2015. Men wil ook grotere vrachtoestellen, in elk geval toestellen die meer brandstof mee kunnen nemen, zodat de actieradius groter wordt. Er moeten terminals gebouwd worden en de baan moet worden verlengd en verbreed. Dat is in 2014 gebeurd. Voor meer details zie: [Lydd Airport - Wikipedia, the free encyclopedia](#).

Natuurlijk zijn er voorstanders: FLAG: Friends of Lydd Airport Group. Zij verwachten meer werkgelegenheid, minder verkeersdruk op nabijgelegen luchthavens. En het lawaai valt best mee. Ze zeggen te spreken namens de zwijgende meerderheid. Men vindt zichzelf eerlijk en verwijt anderen de feiten te verdraaien. Hun webpagina bestaat niet meer.

En er zijn tegenstanders: [Lydd Airport Action Group \(LAAG\) Homepage](#). Zij hebben vooral het milieu voor ogen, het conserveren van de bijzondere eigenheid van Dungeness. Een vliegveld zo dicht bij een kerncentrale is vragen om moeilijkheden en er zijn natuurlijk ook wel grenzen aan de groei.

Er is overigens tot 2010 weinig meer gebeurd. Dat komt onder meer omdat men bij Lydd Airport niet in staat bleek om te bewijzen dat de uitbreiding geen ongunstige gevolgen heeft voor het milieu. Maar per 4 maart 2010 werd duidelijk dat de uitbreiding groen licht gekregen heeft. Nu wordt het tijd voor de publieke inspraakronde.

Het was allemaal voor niks: in 2022 zijn er nauwelijks nog vluchten.

Als je de sites van beide kampen leest, valt het op, zoals gewoonlijk waarschijnlijk, dat men elkaar beschuldigt van verdraaiingen, halve waarheden en het niet noemen van feiten. En dat de een zich baseert op feiten en de ander op emoties en dat die zelfs door elkaar heenlopen. En dan vindt een derde partij dat de anderen het bij het verkeerde eind hebben en werpt nog wat nieuw licht op de zaak. De verwarring wordt maar groter.

Het aardige is dat wij tegen zo'n zaak aan kunnen kijken zonder ingenomen standpunt of oordeel. Verhelderend, maar tegelijk benauwend: het zou hier waarschijnlijk precies zo gaan.

Spoorwegen

In 1851 werd de spoorlijn Ashford-Hastings aangelegd door de South Eastern Railway. Het traject ging via Appeldore en Rye. In 1881 kwam er een aftakking van Appeldore naar Lydd. Die lijn werd doorgetrokken naar Dungeness, maar was aanvankelijk alleen voor goederenvervoer. Vanaf 1883 werd de lijn ook gebruikt voor het vervoer van personen met de bedoeling om in Dungeness een haven aan te leggen voor een veerdienst op Le Tréport in Frankrijk. Daarbij zou grind worden afgegraven dat meteen gebruikt kon worden als bed voor de rails. De haven zou zo bijzonder goedkoop aangelegd kunnen worden. Er kwam echter niets van.

Station Dungeness lag aan de voet van vuurtoren nr. 4. Er was maar een perron en een gebouwtje waarin een loket, een wachtkamer en toiletten voor dames en heren.

In 1923 werd de lijn opgeheven, hoewel stations en rails bleven liggen. Een gedeelte van het traject wordt nog steeds gebruikt voor het transport van nucleair afval van de centrales. Over een ander gedeelte is de Dungeness Road aangelegd. Het is te zien op de kaart op bladzijde 19.

Het station is nog terug te vinden, de resten van het perron liggen wat hoger dan het omliggende terrein, zie: [Subterranea Britannica: SB-Sites: Dungeness Station](#), kijk vooral naar de foto's. En [Dungeness railway station \(SER\) - Wikipedia](#).

Smalspoor

Deze spoorlijn is aangelegd als de Romney, Hythe and Dymchurch Railway (RHDR). Het is smalspoor (*light railway*), breedte 15 inch, 381 mm. Het is daarmee lange tijd het smalste smalspoor ter wereld geweest. De lijn Hythe-Romney werd in 1927 geopend en die werd doorgetrokken tot Dungeness in 1929. Daar werd een keerlus aangelegd. Het is in 1947 heropend door Stan Laurel & Oliver Hardy. Het hele traject is 22 km lang.

Het spoor staat bekend als een toeristische attractie. Dat is het eigenlijk niet, want het wordt ook gebruikt voor vervoer van personen en goederen als vis, grind, post en pakketten.

Voor wie van stoomtreinen houdt, is hier veel te beleven. Het geheel aan locomotieven en wagons is op eenderde van ware grootte uitgevoerd. Er zijn elf stoomlocs, drie op diesel en twee op benzine in gebruik. De oudste loc is uit 1925, de nieuwste uit 1989. Verder zijn er tal van open en gesloten rijtuigen. Er is zelfs een Pullman restauratiewagon uit de jaren dertig.

Er waren oorspronkelijk zestien stations, waarvan er nog acht in gebruik zijn. Het station in Dungeness is er nog, er ligt een uitspanningskruis bij: the End of the Line Restaurant. In 2008 is station Warren Halt opnieuw geopend.

Er zijn op YouTube tal van filmpjes te vinden over de RHDR; van iedere locomotief zijn er wel opnames. Deze is erg verhelderend: [YouTube - Train To Dungeness Part 1](#).

De locs hebben prachtige namen: *Green Goddess*, *Northern Chief*, *Southern Maid*, *The Bug*, *Hercules*, *Samson*, *Typhoon*, *Hurricane*, *Winston Churchill*, *Doctor Syn*, *Black Prince*, *John Southland*, *Captain Howey*, *Simplex*, *Scooter* en *Red Gauntlet*, maar niet *Dr Richard Beeching*; hij was het die begin jaren zestig de Britse spoorwegen reorganiseerde en allerlei minder rendabele spoorlijnen en stations ophief. De maatregelen staan bekend als de *Beeching Axe*. Spoorwegpersoneel noemt hem waarschijnlijk nog steeds 'hij die niet genoemd mag worden'.

De lijn is in de oorlog gebruikt voor het vervoer van munitie (zie het filmpje "[Toy train goes to war](#)") en alle mogelijke zaken die nodig waren voor de operatie [PLUTO](#), [Pipe Line Under The Ocean](#), de aanleg van een olieleiding naar Frankrijk.

Voor meer achtergronden zie:

[Romney, Hythe and Dymchurch Railway - Wikipedia](#), the free encyclopedia en [Romney, Hythe and Dymchurch Railway - Wikipedia](#).

Rails

En dan liggen er aan de oostkant, waar de vissersboten liggen, ook nog rails, ook smalspoor. Ze werden gebruikt om de vangst met lorries (met tekst: FISH ONLY) naar vrachtwagens te rijden. Nu liggen ze weg te roesten. Ze zijn krom. Er ontbreken stukken en bielzen werden brandhout. Maar ach, er was toch al geen vis die daarlangs wou...

I2

Hartverwarmers :=:=

Men heeft in zo'n gebied iets nodig om naar uit te kijken, wat troost, wat compensatie. Hier zijn een paar mogelijkheden.

Pubs

The Pilot Inn, gebouwd met resten van vergane schepen. Vooral die van het Spaanse schip de 'Alfresia' dat men in 1633 liet vastlopen. Men heeft de hele bemanning vermoord en de lading, alcoholica, gestolen. Een pilot is hier geen piloot, maar een loods. The Pilot Inn heeft er een behoorlijk uitgebreide kaart en een aantrekkelijke website: <https://thepilotdungeness.co.uk>.

The Britannia Inn was een bunker uit de tweede wereldoorlog. Het brandde uit, later kwam er een nieuwe eigenaar. Ook hier kan men eten: [Britannia Inn](#).

B&B

Er zijn diverse B&B's in Dungeness en de naaste omgeving. Zie dit overzicht: van hometogo.com.

Tuinen

Bij een huisje hoort een tuintje, maar dat is in Dungeness niet vanzelfsprekend. Ja, bij het huis links naast 'Prospect Cottage' ligt een verzameling *flotsam and jetsam* en Jim Moate heeft een tuin met een gazon en een Ginkgo biloba, maar die van Derek Jarman is de enige waar het oog achter blijft hangen.

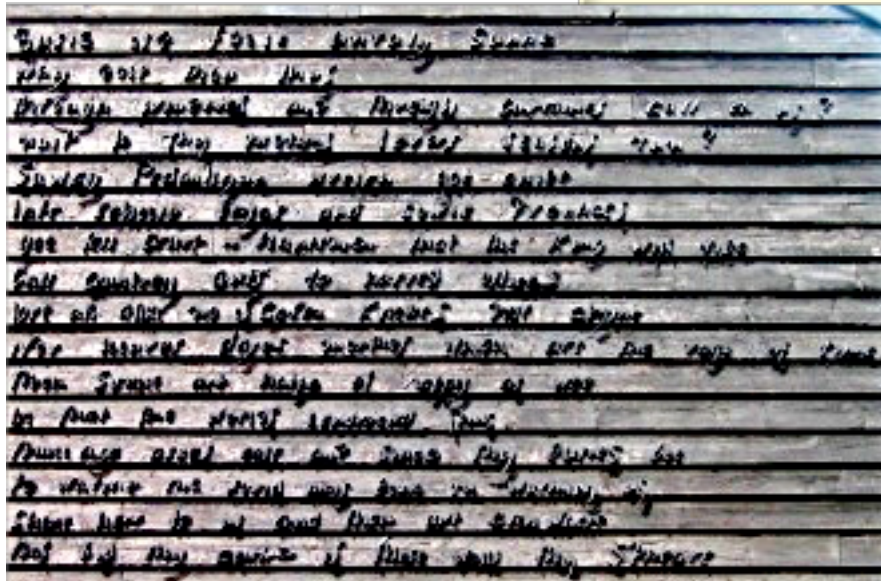
Is dit nou een tuin, vraag je je af?

In zo'n desolaat landschap als Dungeness, is iedere ordening iets bijzonders. Natuur schept chaos, cultuur schept ordening en die is natuurlijk onmiddellijk zichtbaar. Wie was Derek Jarman en waarom is deze tuin zo bijzonder. Hij leefde van 1942 tot 1994 en was cineast, schrijver en vooral activist voor homorechten. In 1986 bleek dat hij HIV had. Hij ging naar Dungeness en kocht daar 'Prospect Cottage', het zwart geteerde houten huis met gele kozijnen. Het is gebouwd in 1900.

Aan de muur op het zuiden is een gedicht te vinden. Het zijn het eerste couplet en de laatste vijf regels van een aubade van John Donne (1572..1631), The Sun Rising. De letters zijn uitgezaagd in hout en vastgemaakt tegen de gepotdekselde planken, waardoor het iets wegheeft van handschrift op lijntjes. Misschien wel in het handschrift van Donne zelf.

Een aubade is een afscheidslied van geliefden bij zonsopgang.

The Sun Rising by John Donne

*Busy old fool, unruly Sun,
Why dost thou thus,
Through windows, and through curtains, call on us?
Must to thy motions lovers' seasons run?
Saucy pedantic wretch, go chide
Late school-boys and sour prentices,
Go tell court-huntsmen that the king will ride,
Call country ants to harvest offices;
Love, all alike, no season knows nor clime,
Nor hours, days, months, which are the rags of time.
Thou, Sunne, art half as happy as we,
In that the world's contracted thus;
Thine age asks ease, and since thy duties be
To warm the world, that's done in warming us.
Shine here to us, and thou art everywhere;
This bed thy center is, these walls thy sphere.*

De tuin ligt rond het huis en begint meteen aan de Dungeness Road. Je ziet er perken, borders, objecten die zijn samengesteld uit *flotsam and jetsam*, wrakhout en roestig ijzer. Er staat geen boom, vrijwel niets is hoger dan twee meter. Een houten paal doet denken aan een beeld van de Paaseilanden en er liggen wat objecten die samen lijken op een grafje. Er is veel ruimte en het grind verbindt waardoor het toch als een geheel aandoet. Bij mooi weer is het een plek om te genieten van de rust en de schoonheid. Aan de zijgevel dit fraaie gedicht, de letters zijn afzonderlijk uit hout gesneden.

De voorkant is een formele tuin, symmetrisch opgebouwd uit meetkundige figuren. Er zijn perken met planten, maar ook perken die bestaan uit cirkels van vuurstenen en kiezels die zorgvuldig op kleur en grootte geselecteerd zijn. Ook zijn er bakken van gestapelde houten bielzen (*railway sleepers*) met planten. Het

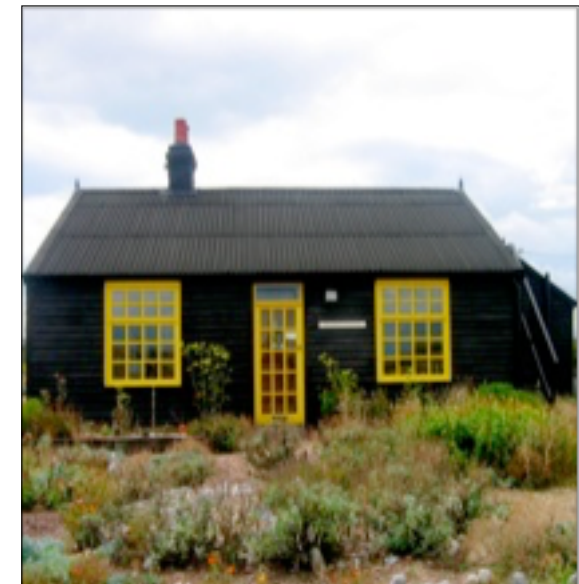
geheel doet erg evenwichtig aan hoewel het ook een rommelig karakter heeft. De tuin aan de achterkant is informeel. De bekende Engelse lawn ontbreekt: Jarman haatte de terreur van het gazon. Het leven is te mooi voor monocultuur.

De tuin wordt beschouwd als het levende testament van Derek Jarman, een mengeling van kunst en tuinieren.

Zie voor een levensbeschrijving: [Derek Jarman](#) - Wikipedia, the free encyclopedia

en voor foto's van de tuin: [Derek Jarman's Garden 2003 - a set on Flickr](#)(!)

Hij schreef zelf een prachtig boek over de tuin: [amazon.com: Derek Jarman's Garden \(9780879516413\): Derek Jarman: Books](#)

Gebouwen

De twee huizen die sterk opvallen, zijn The Black Rubber House en de Amoeba. Beide zijn door architect Simon Conder ontworpen.

The Black Rubber House, alias 'Vista' (vista betekent uitzicht), was vroeger een visserswoning. De nieuwe eigenaars wilden die moderniseren.

Het oorspronkelijke huis is uitgebreid aan de zuid- en westkant, zodat er beter uitzicht op zee ontstond en aan die zijde zijn glazen schuifpuien geplaatst. Er stond een schuurtje naast. Nu is dat de ingang en het is verbonden met het huis door plexiglas panelen. Verder werd de hele buitenkant bekleed met zwart rubber. Het merkwaardige is dat daardoor het licht geabsorbeerd wordt, waardoor het huis zwarter lijkt dan zwart en allerlei details onzichtbaar zijn geworden. Naast het huis hoort een zilverkleurige Airstream caravan uit 1954 te staan.

De binnenkant is geïsoleerd en bekleed met multiplex. Het kan met een kacheltje verwarmd worden.

Voor foto's kijk bij:

[Simon Conder Associates Architects & Designers](#).

Conder heeft er de Stephen Lawrence architectuurprijs mee gewonnen. De prijs is genoemd naar Stephen Lawrence die architect had willen worden, maar die in 1993 in Londen werd doodgestoken.

Dan de Amoeba, alias 'El Ray'. Ook dit huis stond er al langer. Eigenlijk was het een houten wagon uit rond 1870, hier neergezet in de jaren dertig, bedoeld als vakantiewoning. Er was van alles tegenaan gebouwd. De nieuwe eigenaars wilden er semi-permanent gaan wonen waardoor de eisen veel hoger werden.

Nieuwbouw dus, al waren er tal van regels, voorschriften en beperkingen: het moest lijken op Prospect Cottage, het moest een schuin dak hebben, het oorspronkelijke huis mocht niet worden afgebroken maar wel worden uitgebreid. De bouwcommissie, degenen die toestemming moesten geven voor de bouw, was wel erg conservatief.

Conder ging aan het werk.

De hele zaak werd gestript tot op de wagon. Toen werd er een huis omheen gebouwd, dat de wagon in zich opnam. Zoals een amoëbe voedsel omsluit. Het kreeg een klokvorm, de ronde zijde richting land. De wagon ligt in het midden, vervelooos en vensterloos, en doet dienst als keuken. Het dak ligt twee graden schuin. De bouwcommissie had grote bezwaren, maar de lokale bevolking vond het prachtig en aanvaardde het unaniem.

Voor foto's zie:

Archdaily: [The amoebic house: Simon Conder](#).

Raar toch eigenlijk dat een zeer gerenommeerde architect twee zulke uitzonderlijke gebouwen neerzet in zo'n merkwaardige, bijna armoedige omgeving als Dungeness.

Rariteiten

The Sound Mirrors

In 1066 vertrok Willem de Veroveraar van Normandië, ging in Pevensey aan land, overwon in Battle en nam Engeland in. Sindsdien zijn de Engelsen beducht voor invasies, vooral die van *the continent*.

Dat werd rond 1803 opnieuw duidelijk, Engeland was in oorlog met het Frankrijk van Napoleon. Men bouwde langs de kust 74 uitkijk- en verdedigingstorens, de Martello Towers, markante ronde torens. Zie: [Wikipedia: Martello tower](#).

Men vond, begin van de 20e eeuw, het vliegtuig uit en gedurende de eerste wereldoorlog werd het sterk verbeterd: het kon worden gebruikt voor de aanval. De Engelsen moesten nu niet alleen vrezen voor invasies van over zee, maar ook vanuit de lucht en men zocht naar waarschuwingssystemen. Een manier was, zo dacht men, betonnen oren die het geluid van vliegtuigmotoren al snel konden opvangen. Wel van veertig kilometer ver. Zo zijn er tussen 1920 en 1930 verschillende langs de kust gebouwd. Radar bestond nog niet en toen het rond 1935 werd uitgevonden, waren de Sound Mirrors niet meer nodig. Maar ze staan er nog, kijk maar op: [YouTube - 'Sound Reflecting Mirrors'](#). Helaas zijn ze niet zomaar meer toegankelijk, er staat een hek omheen. Er worden rondleidingen georganiseerd.

De T-kaap

Is te vinden aan de oostkant, vlak bij The Black Rubber House. Het is een stellage met aan de zeezijde witte latten in de vorm van een T. Een kaap is een visuele ondersteuning voor de scheepvaart en kan alleen overdag, bij goed zicht, gebruikt worden. Men noemt ze daarom ook wel een dagmerk. Er is nu geen functie meer voor.

Dat is te zien ook, want deze is slecht onderhouden. Er zit geen verf meer op de planken en twee van de vier tuien zijn los. Bij storm zal dit dagmerk wel een keer omwaaien, ondanks de zware ijzeren balken.

Westelijk van de kerncentrale staat een X-vormige.

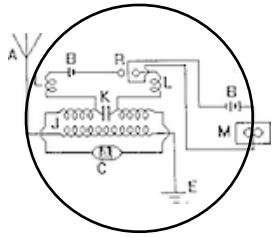

Een gedenkteken voor twee Poolse piloten, Mieczyslaw Waskiewicz en Boguslaw Mierzwa die hier in april 1941 omkwamen tijdens een luchtgevecht met de Luftwaffe. Er staat een stoel bij met een kussen, kennelijk wordt het regelmatig bezocht.

15

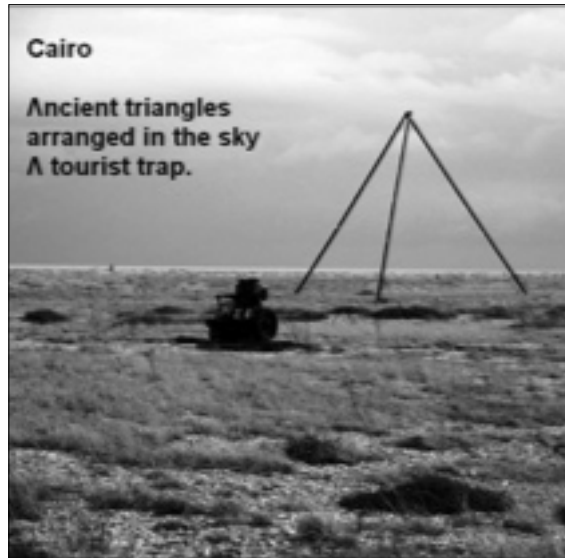

Maar ook een alleraardigst vijvertje van spiegelglas. Aan de onderzijde van het stokje staat: "The wishing you well". Er liggen dan ook wat munten in.

De piramide

Een driehoekige constructie van buizen. Vermoedelijk voor boor-, graaf- of takelwerkzaamheden.

16

Maar inmiddels is de piramide omgevallen en liggen er wat buizen verspreid op de grond.

De Brexit phonebox

Een telefooncel geïnstalleerd door *artist* Joe Sweeney. Zodat men Europa een berichtje kan sturen. Het werk heet +44.

Het schuurtje van Marconi

Guglielmo Marconi, de uitvinder van de draadloze telegrafie, stuurde in 1899 radiob berichten over het Kanaal. Zijn werkplaats is er nog steeds, al vervalt het in hoog tempo.

Tan coppers

De oude teerhuisjes, the tan coppers, waar vroeger netten, touwen, kleding en ander gerei geïmpregneerd werden. Deze staat tegenover Prospect Cottage en is gerestaureerd. Het wordt niet meer gebruikt, maar het gebeurde als volgt: onderin werd een vuur gestookt om water in een bak bovenin te verwarmen. Boven de bak hing men een mand met 'cutch', een bruine kleurstof van de sha-boom uit Birma, het huidige Myanmar. De cutch loste op en men dompelde de spullen in het bruine water. Cutch bevat veel tannine of taan en die looistof beschermde tijdelijk tegen verwerking. Tijdelijk zodat het regelmatig behandeld moest worden. Dat deed men op vaste dagen in de week waardoor de tan copper een ontmoetingsplaats werd voor de buurt. Toen men kunststof ging gebruiken, was het afgelopen met de coppers. Bij The Pilot staat een zwarte.

Zeeslag

Het is niet direct een rariteit, maar toch... Nederland was ooit in oorlog met Engeland. Vier keer zelfs en alles samen wel twaalf jaar. De Engelsen noemen het de Anglo Dutch Wars en wij kennen ze als de Nederlands- Engelse oorlogen. Ze gingen alle over handelsconflicten en hegemonie op zee. [De Engels-Nederlandse oorlogen - het Geheugen van Nederland](#).

De eerste oorlog was tussen 1652 en 1654. Waren we net van de oorlog met Spanje af, kregen we dit. Er vond een zeeslag plaats die in de Engelse geschiedenis bekend staat als de battle of Dungeness en bij ons als de [Zeeslag bij de Singels - Wikipedia](#) (dat moet natuurlijk shingles zijn).

Die vond plaats op 10 december 1652. Er waren al verschillende schermutselingen en zeeslagen aan voorafgegaan. Blake dacht dat het inmiddels allemaal wel voorbij was en had een groot deel van zijn vloot naar de Middellandse Zee gestuurd. Toen ontmoette hij Tromp. Wij hebben de slag gewonnen, Tromp bond een bezem aan zijn mast om te laten zien dat hij de zee had schoongeveegd, maar we verloren de oorlog.

Er hebben vast mensen vanaf de Lamplough's Tower naar het geweld staan te kijken. Denk er wat geluiden bij die het publiek maakt tijdens een bokswedstrijd.

En voor wie zelf een zeeslag wil naspelen, is er een simpele maar leuke on-line-versie: [Zeeslag](#)

PLUTO

Toen in 1944 de geallieerden in Normandië aan land gingen, hadden ze veel materieel nodig als tanks en vrachtauto's. Die hebben brandstof nodig en die is in vijandelijk gebied niet zomaar voorhanden. Daarom heeft met over de bodem van de zee een pijplijn aangelegd van Dungeness naar Normandië.

Die staat bekend als PLUTO, Pipe Line Under The Ocean. Eigenlijk bestond de pijplijn uit een aantal hogedrukslangen. Er werden soms miljoenen liters per dag doorheen gepompt.

De gebouwen waarin de pompen stonden, waren gecamoufleerd, vermomd als woonhuis bijvoorbeeld, zodat de Duitsers ze niet zouden bombarderen.

Bovenstaand bunkerachtig gebouw is The Buffalo Lodge. Het was een van de pompstations. Maar het was ook in gebruik als kerk, er stond een kruis op het dak en deze kant van het gebouw heeft gotisch aandoende glas-in-lood ramen. Het is nu B&B PSI. In een ander pompstation was B&B Pluto gevestigd.

The Buffalo Lodge. Stoere naam. Maar betekent het ook iets?

Er is de RAOB, *The Royal Antediluvian Order of Buffaloes*. Die valt onder *The Grand Lodge of England* (GLE). Een koninklijke liefdadigheidsinstelling die bestaat sinds 1822.

Aanvankelijk was het een herenclub waarvan de leden hielden van een goed glas. Maar tegen het eind van die eeuw begon men geld in te zamelen voor de bouw van een weeshuis. Tijdens de eerste wereldoorlog bood men hulp bij het slagveld aan gewonden en wezen in de vorm van ambulancediensten, herstellingsoorden en weeshuizen. Tegenwoordig strekt de liefdadigheid zich uit over de gehele gemeenschap.

Er zijn door het land verschillende loges (*lodge* betekent hier *loge*) en ze vallen onder een grote, algemene loge. Dat lijkt een beetje op de vrijmetselarij en daar komt het ook uit voort. [Royal Antediluvian Order of Buffaloes GLE](#) en [RAOB](#).

Dungeness en media

Dit bijzondere landschap is een prachtig decor voor films, foto's, televisie inclusief commercials, boeken of muziek.

Film

Aanrader! Bijzonder mooie film van Philip Bloom met muziek van Gustav Holst. Bekijk hem het liefst beeldvullend: [Dungeness | Philip Bloom](#).

En een leuk filmpje van Mark Rigler: [YouTube - A visitors guide to Dungeness](#).

Foto's

Zie: Dungeness: [Google zoeken](#).

Televisie

Denk aan de Inspector Lynley Mysteries, de Eastenders en Doctor Who.

Boeken

Twee boeken noemde ik al: Wild Flowers of Dungeness Photos (moeilijk verkrijgbaar) en Amazon.com: Derek Jarman's Garden (9780879516413): [Derek Jarman: Books](#).

[Nanny Goat Island](#) van Keith Swallow, zeer uitgebreid beschreven geschiedenis.

Er is een uitgebreide, bijna wetenschappelijke, beschrijving in pdf-formaat, uitgegeven in 2006 door het district Folkestone and Hythe. Boeiend om te lezen. Het is in twee delen: [Folkestone-Hythe: Dungeness, deel 1](#) en [Folkestone-Hythe: Dungeness, deel 2](#).

Zelfs National Geographic heeft aandacht besteed aan Dungeness: [Desolation and an unlikely art scene in Dungeness](#)

Tina Tina was een prachtige houten vissersboot die niet meer gebruikt werd. Een waarlijk icoon op het strand, ontelbare malen gefotografeerd. Een zeer kleine kajuit met een stuurwiel en bediening. En een erg fraaie houtconstructie. Vandelen hebben het gesloopt en in brand gestoken. Nu ligt alleen de kiel er nog tot ook die verloren gegaan is...

Muziek

Athlete bezingt Dungeness: [YouTube - Athlete - Dungeness](#)

Kunst

Kunstenaar Paddy Hamilton heeft zijn atelier in Dungeness, het ligt vlak bij de oude vuurtoren: [UK Paintings for Sale](#)

En de Dungeness Gallery, ook vlak bij de oude vuurtoren: [Dungeness Gallery](#)

Er zijn strenge regels opgesteld voor professionele filmers en fotografen, [A Code of Conduct](#) van de Dungeness Estate.

Wie de regels overtreedt, kan rekenen op maximaal £ 25.000,- boete. In de code staat wat van bezoekers verwacht wordt:

- Als men van plan is om daar te gaan filmen, moet men eerst toestemming vragen aan de Dungeness Estate.
- Er moet een bedrag betaald worden aan de Dungeness Estate.
- Er moet opnieuw contact worden opgenomen als men werkelijk gaat filmen. Er moet overeenstemming bereikt worden over verschillende details.
- Als men klaar is, moet alle rommel netjes worden opgeruimd.

Kaart van Dungeness :.=

Er is een verzameling oude kaarten, van 1805 tot heden:

[A vision of Britain through time | Topographic map series.](#)

Aan de linkerkant staan de kaarten opgesomd, proberen maar.

Toekomst 📈

We weten nu dat Dungeness de afgelopen millennia is ontstaan. De vraag is of het er ook nog millennia zal blijven. Men heeft grote zorgen. Vooral om het stijgen van de zeespiegel. Zie: KentLive: [The 24 Kent coastal areas set to completely disappear by 2050.](#)

Dungeness zal volledig verdwijnen. Ook in de website van Greenpeace staat iets over Dungeness: [Proposed new nuclear plants at grave risk of flooding | Greenpeace UK.](#)

Per 5 januari 2010 is duidelijk geworden dat middelactief nucleair afval niet langer naar Sellafield vervoerd zal worden, maar wordt opgeslagen in Dungeness. Het wordt daarmee een nucleaire opslagplaats voor de komende driehonderd jaar.

Tijd sloop. De houten scheepswrakken die er liggen of het schuurtje van Marconi, ze zullen verder vergaan. Er is niets of niemand die ze conserveert. Mocht je Dungeness willen zien als een openluchtmuseum, dan zullen de museumstukken over enkele decennia verdwenen zijn en resten er foto's op internet. Alles van waarde is weerloos.

Er komt bijna ieder jaar weer een stukje Dungeness bij.

Men zal blijven proberen om Dungeness te exploreren. Men zal Dungeness blijven verdedigen. De ene men is de andere niet.

Toevoeging 2015:

In december 2011 werden er plannen gemaakt om grote hoeveelheden grind van Dungeness af te graven en te gebruiken om elders overstromingen te voorkomen. Er is veel verzet tegen, ondermeer door de actiegroep NO LORRIES, NO QUARRY. De website bestaat niet meer.

De wijzigingen van 2023 gingen over niet werkende links en wat verouderde tekst.

NO LORRIES
NO QUARRY

WWW.LOVEDUNGENESS.ORG

Peter Scheele
Maastricht,
september 2010,
revisie april 2015
revisie februari 2023

Dit boek komt uit de
Boekenkast van Peter Scheele